

ви наложи примка, но за благообразіе, и постоянно прѣбѣданіе въ служеніе—то Господне безъ развлѣченіе *на умъ-тъ*.

36. Ако ли мысли нѣкой че прави неприлично за дѣвицѣ-тъ си, ако да ѝ е минжло врѣме, и трѣба така да бѣде, нека прави каквото ще : не съгрѣшава ; нека ся женятъ.

37. Но който стои твърдъ на сърдце—то си, и нѣма нуждѣ, но има власть за своиѣ-тъ си волиѣ, и е рѣшилъ това въ сърдце—то си, да държи дѣвицѣ-тъ си *нежененѣ*, добръ прави.

38. Така що който ожена дѣвицѣ-тъ си добръ прави ; а който ѣ не ожена, прави по добръ.

39. Жена—та е вързана отъ законъ—тъ, до колкото врѣме е живѣ мъжъ ѝ ; ако ли умрѣ мъжъ ѝ, свободна е да ся ожени за когото ще, тъкмо *да бива това* въ Господа.

40. Но по мое—то мнѣніе по блажена е, ако си остане така ; а мыслиѣ че и азъ имамъ Духъ Божій.

ГЛАВА 8.

1. Колкото за идоложъртвенно—то, знаемъ че всинца имамы знаніе ; *но* знаніе—то възгордѣва, а любовь—та назидава.

2. И ако ся има нѣкой че знае нѣщо, не е позналъ още нищо както трѣбува да познава.

3. Но ако люби нѣкой Бога, той е познатъ отъ него.

4. И тъй колкото за яденіе—то отъ идоложъртвенно—то, знаемъ че идолъ—тъ е нищо на свѣтъ—тъ, и че освѣтъ едного *Бога нѣма* никой другъ Богъ.

5. Защото ако и да има нарицаеми богове, или на небе—то или на земѣ-тъ ; (както *ся казува* че има много богове ; и господари много ;)

6. Но намъ е единъ Богъ Отецъ, отъ когото е всичко, и ный смы въ него ; и единъ Господъ Исусъ Христосъ, чрѣзъ когото е всичко, и ный чрѣзъ него.

7. Но *това* знаніе въ всички го нѣма ; и нѣкой съсъ совѣсть на